

РОЗДІЛ IV. АДМІНІСТРАТИВНЕ ТА ФІНАНСОВЕ ПРАВО

УДК 342.5: 35.073.6

ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПУБЛІЧНО-СЕРВІСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ В МИТНІЙ СФЕРІ

Гапонюк О.О., аспірант

*Національний університет біоресурсів і природокористування України,
вул. Героїв Оборони, 15, м. Київ, Україна
ndi_land_law@ukr.net*

У статті проведено аналіз такого поняття, як «адміністративно-правове регулювання публічно-сервісної діяльності органів державної влади України в митній сфері», з'ясовано його зміст та надано визначення. Досліджено функціонування суб'єктів «публічно-сервісної інфраструктури підтримки економічного розвитку», які здійснюють обслуговування суб'єктів господарювання в місцях розташування об'єктів основних видів господарської інфраструктури. Проаналізовано роль держави в процесі розробки та впровадження комплексу заходів щодо подальшого вдосконалення організаційної структури органів виконавчої влади, що здійснюють державне регулювання у сфері адміністративних послуг митними органами України.

Ключові слова: адміністративно-правова охорона, публічно-сервісна діяльність, органи державної влади в митній сфері, адміністративно-правове регулювання публічно-сервісної діяльності.

ПОНЯТИЕ И СОДЕРЖАНИЕ АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ ПУБЛИЧНО-СЕРВИСНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОРГАНОВ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ВЛАСТИ УКРАИНЫ В ТАМОЖЕННОЙ СФЕРЕ

Гапонюк А.А.

*Национальный университет биоресурсов и природопользования Украины
ул. Героев Оборони, 15, г. Киев, Украина
ndi_land_law@ukr.net*

В статье проведен анализ такого понятия, как «административно-правовое регулирование публично-сервисной деятельности органов государственной власти Украины в таможенной сфере», выяснено его содержание и дано определение. Исследовано функционирование субъектов «публично-сервисной инфраструктуры поддержки экономического развития», которые осуществляют обслуживание субъектов хозяйствования в местах расположения объектов основных видов хозяйственной инфраструктуры. Проанализирована роль государства относительно разработки и внедрения комплекса мер по дальнейшему совершенствованию организационной структуры органов исполнительной власти, осуществляющих государственное регулирование в сфере административных услуг таможенными органами Украины.

Ключевые слова: административно-правовая охрана, публично-сервисная деятельность, органы государственной власти в таможенной сфере, административно-правовое регулирование публично-сервисной деятельности.

THE CONCEPT AND CONTENT OF THE ADMINISTRATIVE-LEGAL REGULATION OF PUBLIC SERVICE ACTIVITIES OF BODIES OF STATE POWER OF UKRAINE IN THE CUSTOMS SPHERE

Напонук О.О.

*National university of life and environmental science of Ukraine, str. Heroev Oborony, 15, Kyiv, Ukraine
ndi_land_law@ukr.net*

In the article the analysis of such concepts as “administrative-legal regulation of public service activities of bodies of state power of Ukraine in the customs sphere”, is determined by its contents and the definition.

The Constitution recognizes the rights and freedoms of the person, his life and health, honor and dignity of the highest value to the state. Placing the responsibility for approving and ensuring the rights and freedoms to the state authorities the Constitution guarantees their observance. Given that the rights and freedoms of man and citizen and guarantee their security and determine the content and direction of activities of the state, which is obliged to be accountable to the public for its activities, public authorities are obliged to provide quality administrative services. However, the current state of the quality of public-service activities not only of public authorities in the field of customs, and other public authorities can hardly be classified as “qualitative”, and their legal support to note the high level. According to survey results as of the second quarter of 2013 when assessing the quality of administrative services the views of the citizens of Ukraine shared: 33% gave a positive assessment, 32% bad, which is a very alarming signal. Among the most negative elements in the provision of administrative services the most frequently

reported long queues (23%), lack of clear explanations with regard to all the circumstances of the case and required documents (17%), the red tape of the proceedings (17%).

Identify the legal entity definitions “administrative-legal regulation of public service activities of the customs bodies of Ukraine” and an attempt to define its borders, legal and, accordingly, legal terminology filling for the development of conceptual tools adequate to the pressing needs of the legal protection of public-service relationship as a special component of the spheres of activity of public authorities will allow to optimize the mechanisms of state regulation and control in this area, in particular by establishing limits on the realization of their own rights for all the subjects of these relationships.

Administrative-legal regulation contributes to the intensification and consolidation of the activities of bodies of state power of Ukraine in the customs area for the provision of administrative services to individuals and legal entities. The state planned and implemented a set of measures for further improvement of the organizational structure of these bodies of Executive power, forms and methods of their activities, strengthening of personnel, computerization of administrative work, to strengthen the state of the discipline at all levels, development of self-government. In solving these problems play an important role norms of administrative law, which directly provide legal clearance process improvement and organization of activity of bodies of Executive authority exercising the state regulation in the sphere of administrative services by the customs authorities of Ukraine.

Forms impact of legal rules on public relations and peculiarities of their application depend on the subject and tasks of legal regulation. For administrative-legal regulation of relations in the sphere of administrative services state authorities of Ukraine in the customs area is the application of the regulation to the act, the resolution, the promotion of action and prohibitions (both separately and in combination).

However, “share” these provisions in the administrative-legal regulation varies. This is because the implementation of public regulation as organizing purposeful activity is impossible without the power of establishing proper behavior, without orders for action emanating from the subject public administration to its object, that is, from the Manager to the managed. Often used permission and encouragement to action, because the public administration is creative and assumes initiative managed. As for the ban, it has a relatively smaller scope.

Thus, it is necessary to make the following conclusions: administrative-legal regulation of the provision of administrative services organs of state power of Ukraine in the customs sphere is purposeful impact of administrative law on public relations arising in the process of implementing powers subject to the provision of administrative services statement of physical or legal persons aimed at the acquisition, change or termination of rights and/or obligations of such person in accordance with the law to ensure through administrative and legal means of rights, freedoms and legitimate public interests of natural and legal persons, the normal functioning of civil society and the state; the content of the administrative legal regulation is to regulate public relations, in particular in the establishment with the administrative law legal rights and obligations of actors in the provision of administrative services by the state authorities of Ukraine in the customs area.

Key words: legal and administrative protection, public service activities, public authorities in the field of customs, administrative and legal regulation of public service activities.

Конституція України визнає права та свободи людини, її життя й здоров'я, честь і гідність найвищою соціальною цінністю для держави. Покладаючи обов'язок щодо утвердження й забезпечення прав і свобод людини на органи державної влади, Конституція України гарантує їх дотримання [1]. З огляду на те, що права й свободи людини й громадянина та гарантії їх забезпечення визначають зміст і спрямованість діяльності держави, яка зобов'язана відповідати перед людиною за власну діяльність, органи державної влади зобов'язані надавати якісні адміністративні послуги. Проте сучасний стан якості публічно-сервісної діяльності не лише органів державної влади в митній сфері, а й інших органів державної влади навряд чи можна віднести до категорії «якісних», а їх правове забезпечення – відзначити високим рівнем. За даними результатів соціологічного опитування станом на другий квартал 2013 р. під час оцінювання якості надання адміністративних послуг думки громадян України розділилися: 33% респондентів дали задовільну оцінку, а 32% – незадовільну, що є дуже тривожним сигналом. Серед найбільш негативних елементів під час надання адміністративних послуг найчастіше називалися великі черги (23%), відсутність чітких пояснень щодо всіх обставин справи та потрібних документів (17%), тяганина з розглядом справи (17%) [2].

Виявлення сутності правової дефініції «адміністративно-правове регулювання публічно-сервісної діяльності митних органів України», спроба визначення її меж, юридичного та, відповідно, законодавчого термінологічного наповнення задля напрацювання понятійного інструментарію, адекватного нагальним потребам правової охорони публічно-сервісних відносин як особливої складової (сфери) діяльності органів державної влади, дозволить оптимізувати механізми державного регулювання й управління в цій сфері, зокрема, шляхом встановлення меж реалізації власних прав для всіх суб'єктів вказаних правовідносин.

Адміністративно-правове регулювання публічно-сервісної діяльності в Україні було предметом наукових пошуків таких вітчизняних учених-адміністративістів, як В. Авер'янов, К. Афанасьєв, В. Гаращук, І. Голосніченко, І. Ібрагімова, Р. Калюжний, В. Кампо, С. Ківалов, А. Кірмач, В. Курило,

Т. Коломоєць, І. Коліушко, Є. Куріній, Р. Куйбіда, Н. Нижник, О. Пастух, В. Петренко, В. Тимошук, О. Харитоновна, В. Ципук, А. Чемерис та ін.

Метою статті є здійснення аналізу такого поняття, як «адміністративно-правове регулювання публічно-сервісної діяльності органів державної влади України в митній сфері», з'ясування його змісту та надання визначення, а також дослідження особливостей публічно-сервісної діяльності в митній сфері України.

Розвиток адміністративного законодавства України в умовах євроінтеграційних процесів обумовлює необхідність адаптації вітчизняного законодавства до норм Європейського Союзу, а також імплементації якісно нових правових категорій.

Адаптація законодавства України є першим етапом тривалого процесу наближення національної правової системи, у тому числі правової культури, доктрини, судової й адміністративної практики, до системи права Європейського Союзу відповідно до критеріїв, що висуваються Європейським Союзом до держав, які мають намір приєднатися до нього. З огляду саме на таке розуміння процес адаптації має охоплювати як нормотворення, так і нормозастосування, бути обов'язковим для всіх органів державної влади та органів місцевого самоврядування [3, с. 136, 138-139].

Чинне адміністративне законодавство України потребує насамперед удосконалення заходів правового регулювання процесу надання адміністративних послуг органами державної влади України в митній сфері, що сприяє підвищенню рівня якості їх надання. Пріоритетність і першочерговість удосконалення правового регулювання адміністративних послуг митними органами обумовлюється тим, що згідно з даними Державної податкової служби України (нині – Державна фіскальна служба) надходження до державного бюджету коштів, зібраних органами державної влади України в митній сфері, складає більше 60% загального фонду [4], що становить лівову частку його дохідної частини. Окрім того, вважаємо за необхідне визнання адміністративних послуг окремим інститутом адміністративного права.

Адаптація українського адміністративного законодавства до європейського законодавства є найважливішим загальнонаціональним завданням у процесі здійснення правової реформи в Україні, виконання якого можливе лише на основі тісної співпраці та взаємодії законодавчої й виконавчої влади в процесі підготовки та прийняття нормативно-правових актів України [5, с. 234].

Кожен громадянин із тих чи інших причин періодично вимушений звертатись до органів державної влади задля отримання необхідних послуг, будь-то паспорт громадянина України або ж оформлення субсидій за реєстрацію себе як суб'єкта підприємницької діяльності тощо. У багатьох сучасних демократичних державах подібну діяльність органів державної влади прийнято називати «адміністративними послугами».

У демократичній, правовій державі кожне право особи, закріплене належним чином, забезпечується всією повнотою влади, причому об'єктом охорони є права, свободи й законні інтереси людини та громадянина, не лише такі, що прямо закріплені в нормативних актах, а й такі, що постають із духу чинного законодавства та не суперечать інтересам держави. Виконання частини обов'язків органів виконавчої влади перед приватними особами (включаючи в це поняття громадян і юридичних осіб) пов'язується з такою новою функцією держави, як надання так званих публічно-владних послуг. Ця функція передбачається Концепцією адміністративної реформи та Законом України «Про адміністративні послуги», а самі управлінські послуги визначаються як послуги з боку органів виконавчої влади, що є необхідною умовою реалізації прав і свобод громадян [6, с. 97].

Сучасний стан практики правозабезпечення публічно-сервісної діяльності в Україні свідчить про несформованість чітких і зрозумілих юридичних умов функціонування суб'єктів «публічно-сервісної інфраструктури підтримки економічного розвитку», які необхідною мірою здійснювали б обслуговування (надання публічних послуг, різних видів допомоги) суб'єктів господарювання в місцях розташування об'єктів (елементів) основних видів господарської інфраструктури [7, с. 4].

Отже, задля позитивної динаміки розвитку правового регулювання публічно-сервісної діяльності органів державної влади України в митній сфері вважаємо за необхідне в майбутньому напрацювати конкретні правові механізми її вдосконалення.

Сфера публічно-сервісної діяльності, як і будь-яка інша сфера діяльності органів державної влади, виникає безпосередньо із суспільних відносин, суб'єктами яких завжди виступають держава та особа

(фізична або юридична), хоч і з дещо імперативним відтінком, адже останні регулюються переважно нормами адміністративного права. Варто визначити, що саме становить собою адміністративно-правове регулювання відносин у сфері публічно-сервісної діяльності, окреслити їх межі.

Поняття «адміністративно-правове регулювання відносин у сфері публічно-сервісної діяльності митних органів» у теорії адміністративного права України є системоутворюючим, адже від його змісту безпосередньо залежить спектральне поле правовідносин у сфері публічно-сервісної діяльності, які регулюються безпосередньо нормами адміністративного права. А отже, це поняття є ґрунтом для поступового виділення адміністративних послуг в окремий інститут адміністративного права та розвитку цілісної законодавчої бази, її внутрішньої синхронізації й гармонізації.

Створення зручних і доступних умов для отримання приватними особами адміністративних послуг є одним із головних завдань, яке має вирішуватись органами державної влади та місцевого самоврядування. Адже саме за якістю послуг кожен громадянин оцінює «турботу» влади про нього. Реалізація цього завдання є особливо актуальною для України, у якій система надання адміністративних послуг є непрозорою, нераціональною та такою, що не враховує інтереси громадян.

З іншого боку, службовці органів влади також вимагають поліпшення умов праці. Адже частими є ситуації з надмірним навантаженням на тих працівників, які «ведуть прийом» громадян із непорядкованими й неналежно обладнаними робочими місцями тощо [8, с. 6].

Межі цих правовідносин варто виокремлювати через аналіз притаманних їм ознак. Публічні правовідносини в більшості випадків не є владними за своїм змістом, їх виникнення не пов'язується зі здійсненням державного (публічного) управління. На думку Р. Мельника, найчастіше вказані відносини є наслідком публічно-сервісної діяльності. Публічно-сервісні правовідносини можуть виникати як між суб'єктами публічної адміністрації й приватними особами, так і між іншими юридичними особами публічного права та приватними особами. Під іншими юридичними особами публічного права, як стверджує вчений, необхідно розуміти таких суб'єктів права, які не входять до складу системи органів влади, проте виконують певні публічні обов'язки за дорученням держави чи органів місцевого самоврядування. Такою діяльністю юридичні особи публічного права сприяють реалізації приватними особами своїх прав, свобод і законних інтересів. Суб'єкт публічної адміністрації не є обов'язковим учасником публічних правовідносин. Останні можуть виникати між будь-якими суб'єктами, наділеними публічними правами та обов'язками. Саме тому доцільно вказувати на можливість участі у відповідних правовідносинах суб'єкта, наділеного владними повноваженнями, поряд з іншими суб'єктами, що наділені публічними правами та обов'язками [9, с. 55-63].

На нашу думку, поняття «адміністративно-правове регулювання публічно-сервісної діяльності органів державної влади України в митній сфері» необхідно досліджувати шляхом здійснення аналізу ознак, притаманних загальному поняттю адміністративно-правового регулювання. Під адміністративно-правовою нормою теорія адміністративного права розуміє загальне правило поведінки, що встановлюється органами державної влади (законодавчими або виконавчими) з метою врегулювання суспільних відносин у сфері публічного управління [10, с. 34].

Перед нормами адміністративного права постає система таких завдань:

- впорядкування різних компонентів системи державного управління, виконавчо-розпорядчої діяльності;
- закріплення науково обґрунтованих і найбільш доцільних взаємин між керуючими та керованими системами;
- регламентація зв'язків різних галузей публічного управління, взаємодії органів публічної влади з підприємствами, установами, організаціями та громадянами, тобто з юридичними й фізичними особами.

Таким чином, зміст адміністративно-правового регулювання полягає у впорядкуванні публічних відносин, зокрема, у встановленні за допомогою норм адміністративного права юридичних прав та обов'язків учасників відносин у сфері надання адміністративних послуг митними органами України. З огляду на об'єктивні закономірності суспільного розвитку, політику держави та норми моральності адміністративно-правові норми покликані визначати, якою має бути поведінка суб'єктів вказаних правовідносин.

Адміністративно-правове регулювання носить насамперед владно-наказовий характер. Тому виконання, використання, дотримання й застосування правил, визначених нормами адміністративного права, гарантується за потреби заходами державного примусу. Творча роль норм адміністративного права виявляється не лише в самому регулюванні суспільних відносин, а й у його виховному впливі на людей, у формуванні в них правосвідомості. Сама мета норм адміністративного права зумовлює добровільне їх дотримання більшістю суб'єктів адміністративного права. Примус застосовується в разі невиконання чи порушення вимог адміністративно-правової норми.

З огляду на загальне поняття адміністративно-правового регулювання можна зробити висновок, що зміст адміністративно-правового регулювання відносин у сфері надання адміністративних послуг митними органами України полягає в такій діяльності:

- упорядкуванні й закріпленні найбільш доцільних суспільних відносин (у нашому випадку – відносин, пов'язаних зі зверненням громадян та винесенням індивідуального акта органами державної влади України в митній сфері);
- охороні врегульованих правом публічних відносин;
- створенні та розвитку нових суспільних відносин, що відповідають вимогам об'єктивних законів розвитку нашого суспільства;
- витісненні зі сфери публічного управління суспільних відносин, які не відповідають сучасним умовам.

Норми адміністративного права організують, упорядковують і вдосконалюють відносини, які складаються у сфері звернення громадян та надання митними органами адміністративних послуг. За допомогою адміністративно-правових норм визначаються правове положення й компетенція органів виконавчої влади та органів державної влади України в митній сфері, покликаних здійснювати регулювання відносин у сфері надання адміністративних послуг, регламентується їх діяльність, її форми й методи, порядок взаємин з іншими суб'єктами управління.

Адміністративним законодавством забезпечується охорона (захист) адміністративно-правових відносин у митній сфері від можливих порушень. Охоронні норми наказують утримуватись від здійснення протиправних діянь, безпосередньо регулюють відносини, що виникають у зв'язку з дезорганізацією чи порушенням адміністративно-правової системи, відносини, пов'язані із застосуванням заходів адміністративного примусу.

Історія адміністративного законодавства свідчить, що на всіх етапах розвитку нашої держави адміністративно-правове регулювання відіграло важливу роль у виникненні, розвитку й формуванні нових видів адміністративно-правових відносин задля забезпечення публічних прав і свобод людини й громадянина. Цей напрям адміністративно-правового регулювання набуває винятково важливого значення в сучасний період. Прийняті останнім часом державою нормативно-правові акти щодо переходу до ринкових відносин управління економікою, соціальною сферою та іншими сферами життєдіяльності містять численні норми, спрямовані на розвиток нових управлінських відносин.

Варто погодитись із В. Галунько, який визначає поняття «адміністративно-правове регулювання» як цілеспрямований вплив норм адміністративного права на суспільні відносини з метою забезпечення за допомогою адміністративно-правових засобів прав, свобод і публічних законних інтересів фізичних та юридичних осіб, нормального функціонування громадянського суспільства й держави [11].

Адміністративно-правове регулювання сприяє інтенсифікації та впорядкуванню діяльності органів державної влади України в митній сфері щодо надання адміністративних послуг фізичним і юридичним особам. Державою реалізується комплекс заходів щодо подальшого вдосконалення організаційної структури цих органів виконавчої влади, форм і методів їх діяльності, зміцнення кадрів, комп'ютеризації управлінської праці, зміцнення державної дисципліни й законності в усіх ланках, розвитку самоврядування. У вирішенні цих завдань важливу роль виконують норми адміністративного права, що безпосередньо забезпечують юридичне оформлення процесів удосконалення й організації діяльності органів виконавчої влади, які здійснюють державне регулювання у сфері надання адміністративних послуг митними органами України.

Форми впливу юридичних норм на суспільні відносини й особливості їх застосування залежать від предмета та завдань правового регулювання. Для адміністративно-правового регулювання відносин у

сфері надання адміністративних послуг органами державної влади України в митній сфері необхідне застосування розпорядження до вчинення дій, дозволу, заохочення до дії й заборони (як окремо, так і в поєднанні).

Однак «доля участі» зазначених норм в адміністративно-правовому регулюванні не є однаковою. Це пояснюється тим, що здійснення публічного регулювання як організуючої цілеспрямованої діяльності є неможливим без владного встановлення належної поведінки, розпорядження до дії, що виходить від суб'єкта публічного управління до його об'єкта, тобто від керуючого до керованого. Часто використовуються дозвіл і заохочення до дії, оскільки публічне управління носить творчий характер, припускає ініціативу керованих. Що стосується заборони, то вона має порівняно меншу сферу дії.

Таким чином, адміністративно-правове регулювання надання адміністративних послуг органами державної влади України в митній сфері – це цілеспрямований вплив норм адміністративного права на суспільні відносини, що виникають у процесі здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи відповідно до закону з метою забезпечення за допомогою адміністративно-правових засобів прав, свобод і публічних законних інтересів фізичних та юридичних осіб, нормального функціонування громадянського суспільства й держави.

Зміст адміністративно-правового регулювання полягає у впорядкуванні публічних відносин, зокрема, у встановленні за допомогою норм адміністративного права юридичних прав та обов'язків учасників відносин у сфері надання адміністративних послуг органами державної влади України в митній сфері.

ЛІТЕРАТУРА

1. Конституція України : Закон України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Оцінка населенням України якості надання адміністративних послуг [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.pravo.org.ua/publicna-administratsiia>.
3. Україна. Президент. Послання Президента України до Верховної Ради України : Про внутрішнє та зовнішнє становище України у 2002 році. – К. : Інформаційно-видавничий центр Держкомстату України, 2003. – 478 с.
4. Офіційний веб-сайт Міністерства фінансів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.minfin.gov.ua>.
5. Рудой К.М. Адаптація адміністративного законодавства України у сфері охорони особистих прав громадян до норм Європейського Союзу : дис... канд. юрид. наук : 12.00.07 / К.М. Рудой ; Національний ун-т внутрішніх справ. – Х., 2004. – 220 с.
6. Ковбас І.В. Надання публічно-владних послуг як основна форма життєдіяльності демократичної, правової, соціальної держави / І.В. Ковбас // Науковий вісник Чернівецького університету. Правознавство. – 2011. – Вип. 559. – С. 97-101.
7. Позняков С.П. «Господарська інфраструктура» та «публічно-сервісна інфраструктура підтримки економічного розвитку» : проблема адміністративно-правового регулювання / С.П. Позняков // Часопис Академії адвокатури України. – 2013. – №19 (2). С. 1-9.
8. Тимошук В. Адміністративні послуги : посібник / В. Тимошук ; Швейцарсько-український проект «Підтримка децентралізації в Україні – DESPRO». – К. : ТОВ «Софія-А». – 2012. – 104 с.
9. Мельник Р.С. Ще раз про сутність та ознаки публічно-сервісних відносин / Р.С. Мельник // Вісник вищого адміністративного суду України. – 2008. – № 4. – С. 55-63.
10. Административное право Украины : учебник [для студентов высш. учеб. заведений юрид. спец.]. – 2-е изд., перераб. и доп. / Ю.П. Битяк, В.В. Богуцкий, В.Н. Гаращук и др. ; под ред. проф. Ю.П. Битяка. – Х. : Право, 2003. – 576 с.
11. Галуцько В.В. Поняття та зміст адміністративно-правового регулювання [Електронний ресурс] / В.В. Галуцько, О.М. Єшук // Actual problems of corruption prevention and counteraction. – Режим доступу : <http://www.law-property.in.ua>.

REFERENCES

1. "The Constitution of Ukraine" : Law of Ukraine, *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy*, 1996, no. 30, art. 141.
2. "The estimation of the quality of administrative services by the Ukrainian population", available at : <http://www.pravo.org.ua/publiczna-administratsiia>.
3. (2003), *Ukrayina. Prezydent. Poslannya Prezydenta Ukrainy do Verkhovnoyi Rady Ukrainy : Pro vnutrishne ta zovnishne stanovishche Ukrainy u 2002 rotsi* [Ukraine. President. The President of Ukraine Proclamation to the Verkhovna Rada of Ukraine : On the internal and external situation of Ukraine in 2002], Informatsiyno-vydavnychy tsentr Derzhkomstatu Ukrainy, Kyiv, Ukraine.
4. "Official web-site of the Ministry of Finance of Ukraine", available at : <http://www.minfin.gov.ua>.
5. Rudoy, K.M. (2004), "Adaptation of the administrative legislation of Ukraine in the sphere of individual rights with the European Union", Thesis abstract for Cand. Sc. (Jurisprudence), 12.00.07, National university of internal affairs, Kharkiv, Ukraine.
6. Kovbas, I.V. (2011), "Provision of public services of government as the main form of life of democratic, legal, social state", *Naukovyi visnyk Chernivetskoho universytetu. Pravoznavstvo*, iss. 559, pp. 97-101.
7. Poznyakov, S.P. (2013), "'Economic infrastructure" and "public service infrastructure supporting economic development" : the problem of administrative and legal regulation", *Chasopys Akademiyi advokatury Ukrainy*, no. 19 (2), pp. 1-9.
8. Timoshchuk, V. (2012), *Administrativni poslugi : posibnik [Administrative services : Guide]*, The "Decentralization Support in Ukraine" Swiss-Ukrainian Project – DESPRO», TOV «Sofiya-A», Kyiv, Ukraine.
9. Melnik, R.S. (2008), "Once again about the nature and characteristics of public service relation", *Visnyk vyshchoho administratyvnoho sudu Ukrainy*, no. 4, pp. 55-63.
10. Bityak, Yu.P., Bohutskiy, V.V., Garashchuk, V.N. et al. (2003), *Administrativnoe pravo Ukrainy : uchebnyk dlya studentov vyssh. ucheb. zavedeniy yurid. spets.* [The Administrative Law of Ukraine : textbook for high school students of law], Pravo, Kharkiv, Ukraine.
11. Halunko, V.V. and Eshchuk, O.M. (2011), "The concept and content of administrative and legal regulation", Actual problems of corruption prevention and counteraction, available at : <http://www.law-property.in.ua>.

УДК 342.51: 629.73 (045)

**ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ДЕРЖАВНОЇ
АВІАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ З ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ
З ПИТАНЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ АВІАЦІЇ**

Горбатюк Я.В., аспірант

*Юридичний інститут Національного авіаційного університету,
просп. Космонавта Комарова, 1, м. Київ, Україна
yana_gorbatyuk@ukr.net*

Досліджено питання інформаційної взаємодії Державної авіаційної служби України з органами державної влади з питань забезпечення безпеки авіації. Визначено коло органів державної влади, з якими здійснюється інформаційний обмін у сфері забезпечення безпеки авіації.

Ключові слова: безпека авіації, Державна авіаційна служба України, інформація, інформаційна взаємодія, органи державної влади.